

Gevoel van vernieuwing in de jaren 90

In 1992 wilde Spanje laten zien dat het de sprong naar het moderne tijdperk had gemaakt. In Barcelona vonden de **Olympische Zomerspelen** en in Sevilla de **Wereldtentoonstelling EXPO '92** plaats. Weliswaar stond Valencia niet in de schijnwerpers, maar de burgemeester die het jaar daarvoor gekozen was, Rita Barberá Nollá, had grote plannen voor haar stad. In de jaren daarna verrees in de vroegere bedding van de Río Turia de **Ciudad de las Artes y las Ciencias**, waarvoor het gemeentebestuur de bekende, uit Valencia afkomstige architect Santiago Calatrava had weten te strikken. Met de opening van dit complex, de 'stad van de kunsten en wetenschappen', in 1998 kreeg Valencia er een toeristische attractie en tevens een nieuw symbool bij.

Crisis in de 21e eeuw

De 32e editie van de America's Cup, die zoals gezegd in de zomer van 2007

in Valencia werd gehouden (zie blz. 11), was niet alleen een sportief hoogtepunt, maar markeerde ook een keerpunt, vooral in economisch en sociaal opzicht. Weliswaar kon in 2010 nog de hogesnelheidstrein AVE worden ingewijd, die Valencia in circa 100 minuten met Madrid verbindt, andere grote en infrastructurele projecten vielen ten prooi aan de internationale financiële en economische crisis die Valencia bijzonder zwaar trof. Zo liggen de werkzaamheden aan tramlijn 2, die het stadscentrum onder meer zou moeten verbinden met de Ciudad de las Artes y las Ciencias, al jaren stil. En ook de regionale tv-zender Canal 9 ging in de herfst van 2013 na 15 jaar uit de lucht. De grootste uitdaging voor Valencia voor de nabije toekomst is om vooral de enorme werkloosheid (26% van de beroepsbevolking in de zomer van 2014), en dan met name de jeugdwerkloosheid (58%), een halt toe te roepen. De hoop is daarbij vooral gevestigd op het toerisme ...

Symbool van het moderne Valencia – de Ciudad de las Artes y las Ciencias

1 Iconen van Valencia – El Miguelete en de kathedraal

Kaart: ► E 3; Oriëntatiekaartje: blz. 33

Vervoer: Bushalte: Plaza de la Reina

Spanjaarden associëren de stad Valencia meestal met El Miguelete, een mooie achthoekige klokkentoren. Het godshuis waar de toren bij hoort, de kathedraal, geniet veel minder bekendheid. De kunstwerken en relikwieën die deze kerk, de grootste van de stad, herbergt, zijn echter buitengewoon interessant.

Op een van de banken op de Plaza de la Reina, tussen de sinaasappelboompjes, hebt u een prachtig uitzicht op de kerktoeren El Miguelete **1** die zich tegen de blauwe hemel aftekent (al is het jammer dat het verkeerslawaai in de omgeving oorverdovend is). De achthoekige toren doet extra sierlijk aan doordat hij los staat, in plaats van deel uit te maken van de kathedraal. Misschien is dat wel de reden waarom de Miguelete voor de inwoners van Valencia van zo grote betekenis is: hij staat symbool voor hun stad.

Uitzicht op zee

Een smalle wenteltrap van precies 207 treden voert omhoog naar het uitkijkplatform van El Miguelete, dat zich op een hoogte van 51 m bevindt. U kunt er genieten van een fantastisch uitzicht: vlak onder u liggen de doolhofachtige straatjes van de oude binnenstad van Valencia, aan de horizon schittert het blauw van de Middellandse Zee en in het zuiden tekent zich de kust van de Costa Blanca af. Van heel dichtbij kunt u het spel van de klokken zien. De grootste is de 'Miguel', waar de Miguelete naar is genoemd. Het meer dan 7 ton wegende klokkenwerk van gietijzer stamt uit 1539. Ook tegenwoordig nog is het een van de grootste in zijn soort van heel Spanje.

De eerste steen van de achthoekige toren, die oorspronkelijk aan de kathedraal vast zou worden gebouwd, werd al veel eerder gelegd, in 1381. In 1425, bijna een halve eeuw later, werd het

15 Strand aan de Middellandse Zee – de Playa de la Malvarrosa

Kaart: ► 4, El Cabañal, Ba-Ca 3-5; Oriëntatiekaartje: blz. 73

Vervoer: Metro: Marina Real Joan Carles I of bus 32

Malvarrosa, het strand van Valencia, kan zich met de beste stranden elders meten: het bestaat uit fijn zand, de waterkwaliteit is uitstekend en er zijn tal van mogelijkheden voor sport en recreatie. Er hangt een plezierige vakantiestemming, mede vanwege de brede promenade en de talloze restaurants. Zowel in de zomer als in de winter wordt het strand druk bezocht door Valencianos en toeristen.

Strikt genomen lag Valencia tot voor kort niet aan zee – het centrum van de stad bevindt zich zelfs ruim 6 km landinwaarts. Ooit werd de haven een eind buiten de stad aangelegd en woonden de vissers in een apart dorp aan de kust; tegenwoordig strekt de stad, die de laatste honderd jaar sterk is uitgebreid, zich echter helemaal uit tot aan de kust van de Middellandse Zee.

El Cabañal – nog steeds een dorp

Het vroegere vissersdorp El Cabañal maakt al heel lang deel uit van de stad Valencia. Toch heeft dit stadsdeel, waar ook de Playa de las Arenas en de Playa de la Malvarrosa bij horen, zijn eigen, dorpse karakter behouden. Het trotseert manhaftig de stadsplanologen, die hun huizen af willen breken om de Avenida Blasco Ibáñez door te trekken naar de zee. Van het zelfbewustzijn van de bewoners van deze buurt getuigt ook de Semana Santa Marinera (zie blz. 21): de viering van de Goede Week door de vissers. De processies tijdens deze week trekken veel toeschouwers.

Het middelpunt van de wijk is de **Mercado del Cabañal** 1 (markthal), die de levendigste van de hele stad is. Elke dag ontstaat op het plein voor de hal een verkeerschaos als de leveranciers en de inkopers met hun auto's voor komen rijden. Ook in de hal zelf gaat het er hectisch aan toe. Ongeveer

Uitgaan

Genieten van een zeebriesje – Vivir sin Dormir: ■ kaart 4, Ca 4, Paseo Neptuno 42, www.vivirsindormir.com, dag. vanaf 11 uur. Op het Neptunogedeelte van de Playa de la Malvarrosa zijn diverse restaurants en cafés gevestigd. Een van de meest trendy is Vivir sin Dormir, dat zichzelf aanduidt als *pub lounge restaurant*. Vooral 's avonds en 's nachts is dit een populaire ontmoetingsplek voor een overwegend jong publiek, om bij coole muziek en met een drankje van de zeebries te genieten. Wie trek krijgt, heeft de keus tussen onder meer tapas, een hamburger en zelfs paella. Maar het eten is slechts bijzaak in Vivir sin Dor-

mir, dat zoveel betekent als 'leven zonder te slapen'. En dat is precies de filosofie van de meeste gasten: slapen kan altijd nog wel als ze een paar jaartjes ouder zijn.

Bioscopen

Bioscooppaleis in het centrum – Cines ABC: ■ kaart 2, E/F 5, Calle Roger de Lauria 21, www.cinesabc.com. Pal naast warenhuis El Corte Inglés aan de Calle Colón bevindt zich bioscoopcomplex Cines ABC. Het beschikt over zes zalen, die in totaal maar liefst meer dan 2400 zitplaatsen tellen. Elke woensdag is het hier bioscoopdag: de bezoekers

's Avonds is het druk in de straten en op de pleinen, zoals hier op de Plaza de Santa Catalina

